

□ A megbocsátás nagyon fontos dolog, azonban nem teszi meg nem törtéنتté a rossz cselekedeteket. Ezért is kell megfontolt szavakkal és tettekkel fordulnunk mások felé, ne éljünk vissza Isten és embertársaink nagylelkűségével.

Volt egyszer egy kisfiú, akinek igen nehéz természete volt. Az apja adott neki egy zacskó szöveget, hogy mindannyiszor, amikor elveszíti a türelmét, vagy veszekszik valakivel, üssön be egy szöveget az udvar végében lévő kerítésbe.

Az első napon 37 szöveget ütött a fiú a kerítésbe. A elkövetkezendő hetek során megtanult uralkodni magán, és a kerítésbe beütött szögek száma napról napra csökkent: felfedezte, hogy sokkal könnyebb uralkodni magán, mit a szögeket beütni a kerítésbe.

Végül elérkezett az a nap, amikor a fiú egyetlen szöveget sem ütött be a kerítés fájába. Ekkor megkereste az apját, és elmesélte neki, hogy ma egyetlen szöveget sem kellett a kerítésbe ütnie.

Ekkor az apja, azt mondta neki, hogy minden nap, amikor megőrzi a nyugalmát, és nem kerül veszekedésbe senkivel sem, húzzon ki egy szöveget a kerítésből. A napok teltek, amikor egy nap a fiú közölte apjával, hogy már egy szög sincs a kerítésben.

Az apa elkísérte a fiát a kerítéshez, és így szólt:

– Édes fiam, te igen becsületre méltóan viselkedtél, de nézd csak meg mennyi lyuk van ezen a kerítésen.

Ez már sosem lesz olyan, mint azelőtt. Amikor összeveszel valakivel, és amikor egy gonosz dolgot mondasz neki, ugyanolyan sérüléseket hagysz benne, mint ezek itt a kerítésen.

Belemárthatsz egy kést egy emberbe, majd kihúzhatod azt, de a seb örökre ott marad. Mindegy hányszor is kérsz bocsánatot, a sérülés ott marad.

forrás: www.keresztenyelet.hu